

20 sierpnia 1929 r.

605 f 3/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 10255.

Bronisław Niklewski
(Poznań-Sołacz, Polska).

Kl. ~~16~~ ¹⁰
16 d 3/00

Sposób konserwowania obornika.

Zgłoszono 28 kwietnia 1928 r.

Udzielono 10 kwietnia 1929 r.

Wiadomo, że gorąco fermentowany obornik zawiera znaczną ilość koloidowych ciał próchnicznych, które mają doniosłe znaczenie dla produkcji roślin. W oborniku, fermentowanym na gnojowni przy niższej temperaturze, jak zazwyczaj, lub też przy gorącej fermentacji dostają się ciała koloidowe do zbiornika i nie zostają należycie w gospodarstwie zużytkowane.

Wynalazek niniejszy ma na celu konserwowanie obornika w taki sposób, by uniknąć wypłókiwania się ciał koloidowych. Istota wynalazku polega na tem, że jako podściółkę pod obornik fermentowany na gorąco daje się warstwę suchego torfu, który, wchłaniając ciała koloidowe, umożliwia po wymieszaniu go z obornikiem korzystne rozmieszczenie ciał koloidowych w glebie. W celu zmniejszenia

ruchliwości ciał w oborniku przekłada się obornik warstwami wapna palonego, które tworzy nierozpuszczalne związki z ciałami próchnicznymi. Wreszcie celem zmniejszenia ilości cieczy w oborniku chroni się obornik przed wodą opadową zapomocą dachu.

Badania nad obornikiem wykazały, że obornik, fermentowany na gnojowni przy niskiej temperaturze, zawiera bakterje nitrifikacyjne, które nietylko odbudowują ciała azotowe i powodują wywiązywanie się wolnego azotu, lecz także przyczyniają się do spalenia ciał próchnicznych. Obornik pozbawiony bakteryj nitrifikacyjnych zawiera więcej ciał koloidowych aniżeli obornik, w którym nitrifikacja się odbywa. To też gorąco fermentowany obornik, pozbawiony bakteryj nitrifikacyjnych, jest

bogatszy w ciała koloidalne od obornika fermentowanego na gnojowni przy niskiej temperaturze. Ponieważ te ciała koloidowe mają doniosłe znaczenie dla produkcji roślinnej, przeto należy obornik chronić przed wypłókiwaniem się ciał koloidowych. Ochronę tę uskutecznia się przy pomocy wyżej podanych środków.

Nawóz w ten sposób konserwowany odznacza się małą ilością łatwo rozkładalnych związków, które przy gorącej fermentacji, zwłaszcza po dodaniu wapna palonego, ulegają spaleni, a które obniżają wartość nawozową obornika. Następnie odznacza się obornik tak konserwowany dużą zawartością ciał azotowych, które nie uległy odbudowie z powodu braku bakterij nitrifikacyjnych. Wreszcie obornik, konserwowany nowym sposobem, zawiera duże ilości ciał koloidowych.

Należy jeszcze podnieść tę korzystną okoliczność, że torf, który służy przy stosowaniu nowego sposobu konserwowania obornika jako podściółka, a zawierający

dużo wsiąkniętych z obornika ciał koloidowych, jest materiałem sypkim i da się łatwo wymieszać z obornikiem, przez co uzyskuje się nawóz o dość równej jakości.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób konserwowania obornika, ułożonego w warstwach i poddanego gorącej fermentacji, znamienny tem, że przed każdorazowem (codziennie) ułożeniem stosu obornika sypie się w warstwie wapno palone.

2. Sposób konserwowania obornika, znamienny tem, że jako podściółkę pod obornik daje się warstwę suchego torfu.

3. Sposób konserwowania obornika według zastrz. 1, znamienny tem, że nad gnojownią, przeznaczoną do składania obornika, ustawia się dach.

Dr. Bronisław Niklewski.

Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.